

רע"פ 3493/22 - עמאר עואודה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3493/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

עמאר עואודה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד הנשיאה א' הלמן והשופטות י' שיטרית וא' אבו-אסעד) בע"פ 51044-08-21 מיום 27.04.2022

בשם המבקש:

עו"ד פואז דקדוקי

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד הנשיאה א' הלמן והשופטות י' שיטרית וא' אבו-אסעד) בע"פ 51044-08-21 מיום 27.04.2022, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנצרת (כבוד השופטת מ' ברלינר לוי) בת"פ 27739-11-19 מיום 08.07.2021.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 06.08.2020 הורשע המבקש, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בשורה של עבירות מס לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה), וסעיפים 38, 117(ב)(5), 117(ב)(1), 117(ב)(6) ו-117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק). עוד הוסכם בהסדר הטיעון כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

עמוד 1

3. על פי עובדות האישום הראשון, במועדים הרלוונטיים, המבקש היה מנהלה הפעיל ובעל מניות בחברת אי.אמ.אס עואודה (2007) בע"מ, היא הנאשמת 2 בכתב האישום (להלן: החברה). במקביל לכך ניהל המבקש תיק עצמאי פרטי על שמו. על פי המתואר, בין השנים 2013-2014, כלל המבקש בספרי הנהלת החשבונות ובדוחות שהגיש למס הכנסה, בשני התיקים, חשבוניות הוצאה כוזבות אשר לא שיקפו עסקאות אמת. כמו כן, במהלך שנת 2013 ביצע המבקש עבודות עבור חברת לאטי ייזום ובניה בע"מ בהיקף של 215,586 ש"ח, בגין לא הוציא חשבוניות שלו ותחת זאת סיפק חשבוניות כוזבות על-שם פארס חילף, ולא דיווח על הכנסות אלו למס הכנסה.

4. על פי עובדות האישום השני, בתקופה שבין השנים 2013-2014, ניהלו המבקש והחברה ספרי הנהלת חשבונות כוזבים, הנחזים להיות חשבוניות מס שקיבלו מגורמים שונים - במטרה להגדיל את הוצאותיהם ולהתחמק מתשלום מס. עוד תואר כי בתקופה שבין חודש אפריל 2014 ועד לחודש אוקטובר 2014, ניהל המבקש ספרי הנהלת חשבונות כוזבים בתיקו הפרטי. בתוך כך, כלל המבקש בספריו שישה-עשר מסמכים כוזבים, אשר נחזים להיות חשבוניות מס שקיבל לכאורה מגורמים שונים, מבלי שהתקיימה עסקה בין העוסקים המתוארים ובין המבקש.

5. ביום 08.07.2021 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בנסיבות העניין הוחלט כי יקבע מתחם עונשי אחד, מכיוון שיש לראות במעשים השונים כמסכת אירועים אחת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שבעה לשלושים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

6. במסגרת גזר הדין, נתן בית משפט השלום דעתו, בין היתר, להודאת המבקש (לאחר תחילת שמיעת ההוכחות), לעברו הפלילי הנקי, למצוקה הכלכלית שלו ושל משפחתו של המבקש - אב לחמישה ילדים מתוכם שלושה קטינים הסמוכים על שולחנו. מצדו השני של המתרס הביא הוא במניין שיקוליו את הימשכות העבירות ואת העובדה כי חרף הזמן הרב שחלף מאז ביצועו, לא הצליח המבקש להסיר את מחדליו ולו בחלקם. בשים לב למכלול השיקולים, נגזר על המבקש אחד-עשר חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 70,000 ש"ח לצד ענישה נלווית הכוללת ומאסרים וקנס על תנאי.

7. לכתחילה, ועל אף הודאתו, ערער המבקש על הכרעת וגזר דינו גם יחד. במהלך הדיון לפני בית המשפט קמא מיקד המבקש טענותיו בגזר דינו וחזר בו מבקשתו לאפשר לו לחזור מהודאתו בכתב האישום. בפסק דין מיום 27.04.2022 התקבל הערעור על גזר הדין באופן חלקי.

בפסק דינו עמד בית המשפט המחוזי על פעולות המבקש לטובת הסרת המחדלים בסך של 110,000 ש"ח ועוד 40,000 ש"ח בשלב הדיון בערעור. עוד נקבע, בניגוד לטענת המבקש, כי בית משפט השלום נתן דעתו כדבעי למכלול הנסיבות שהוצגו בפניו וכי לא החמיר יתר על המידה עם המבקש. לצד זאת הובהר, כי יש ליתן משקל להסרת המחדלים, גם בשלב הערעור, בגזירת עונשו של המבקש ומשכך הופחת הקנס שהוטל עליו כך שזה הועמד על 50,000 ש"ח.

8. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, בגדרה מעלה המבקש טענות שונות ביחס לגזר דינו. בתמצית נטען כי הסרת המחדלים, על כל הכרוך בכך, אמורה הייתה להוביל למניעת מאסרו בפועל. בנוסף מפנה המבקש לפסיקה התומכת לשיטתו בטענה, כי גזר דינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ובנסיבות דומות.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה לרשות ערעור ונספחיה ובבקשה לעיכוב ביצוע, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

10. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 3280/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.05.2022)). הבקשה שלפניי נטועה כולה בדל"ת אמות עניינו הפרטני של המבקש, וסבורני כי לא מתקיים חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור, ודי בכך כדי לדחותה.

11. לא זו אף זו, בהינתן שהבקשה נסובה על חומרת עונש המאסר שהוטל על המבקש, אציין כי ממילא לא מצאתי בעונשו משום חריגה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (03.02.2020)).

12. הבקשה נדחית אפוא, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה עמה.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשפ"ב (26.5.2022).

ש ו פ ט